

at, hvis vi ikke kunde faae Loven uden med denne Bestemmelse, kunde vi vente, at den ærede Minister, som nu sidder paa denne Plads, kunde veires bort, og at der saa var meget bedre Udsigt til ad Aare at faae noget Mere og Bessere end det, her foreligger; men derimod siger man for det Tilfælde, at Loven kommer ud: Vi have ingen Sikkerhed for, at den ærede Minister bliver paa sin Plads, som har sagt, at han i Reglen kun vil bestrægte Stabsfæstelsen som en Formsag, vi kunne faae en Minister, som betragtede Sagen gaanske anderledes, Men kommer Loven ikke ud, og vi faae en anden Minister, som betragter Sagen gaanske anderledes, som ikke engang vil indrømme, hvad den nuværende ærede Minister har indrømmet, saa ere vi meget værre fjerne. Det er en forunderlig Modsigelse, at man i det ene Tilfælde forudsætter lyse Udsigter og Forhaabninger om, at Sagen vil stille sig bedre ad Aare, og at man i det andet Tilfælde forestiller sig, at den vil stille sig meget mørkere. For mig er det klart, at efter den Luftning, der blæser fra Ministerbordet, ikke alene nu, da den nuværende ærede Minister sidder der, men har blæst fra Ministerbordet i flere Aar, ogsaa under den ærede Ministers Forgænger, er der ingen Udsigt til, at Loven vil komme ud uden med denne Bestemmelse, og jeg har det Haab, at denne Bestemmelse i Reglen ikke vil hindre de gunstige Virkninger og Følger, som jeg venter, at denne Lov vil frembringe, naar den udkommer. Men, skulde det vise sig, at det aldeles ikke gaaer, som jeg har tænkt mig, da ere vi ikke værre fjerne derfor, men saa have vi viist, at vi have været rede til at gaae til den hyerste Grad af Indrømmelser, som gaaes kan, og saa forekommer det mig, at vor Stilling vil være bedre. Der er efter min Mening bedre Udsigt til at opnaae noget Mere, naar det har viist sig, at Loven, som den her er vedtagen, kun er vedtagen for ikke at blive brugt, end dersom Loven nu strander paa vor Modstand. Derfor har jeg ikke turdet modsætte mig denne Bestemmelse i Loven. Jeg skal ikke opfordre ærede Medlemmer til at stemme for eller imod denne Bestemmelse, men jeg har for mit eget Vedkommende ikke turdet være med til at modsætte

mig den. — Der er af det ærede Medlem for Veile Amts Bie Valgtreds (Carlsen) stillet et Forslag, som i høi Grad har tiltalt mig. Jeg har endogsaa selv tænkt paa, hvis Fleertallets Forslag maatte blive vedtaget nu ved 2den Behandling, da at forsøge paa ved Bie Behandling at faae vedtaget et lignende Forslag. Saaer man den Bestemmelse ind i Loven, at Kongen skal stadfæste Valget af Præsten, seer jeg ikke, hvad der skulde være til Hinder for, at Menighederne, hvor de ikke kunne faae en tjenstledig Præst, valgte en Mand, som opfyldte de Betingelser, som nu fordres af Folkekirken for at meddele Ordinationen. Forsaavidt der af den ærede Ordfører herimod er indvendt, at man ikke ordinerer en Mand uden til et vist bestemt Kald, skal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Betingelse jo ogsaa vil være tilstede, naar denne Lov udkommer, thi da ville jo 20 Familiefædre danne et bestemt Kald, og jeg seer altsaa ikke, at der fra denne Side er nogen Hindring. Jeg vil derfor for mit eget Vedkommende stemme for dette Forslag, og vil, hvis Fleertallets Forslag vedtages, ogsaa opfordre ærede Medlemmer til at gjøre det Samme.

J. N. Hansen: Jeg veed, at jeg steds har været en ivrig Ven og Forsvarer af Troes- og Samvittighedsfrihed i Kirken, og jeg veed ogsaa, at jeg har bidraget Mit til, at der kan komme saa stor kirkelig Frihed som muligt tilstede indenfor Folkekirkens Grændser. Jeg troer derfor ikke, at Nogen vil kunne anføre, at jeg ikke skulde være en ivrig Ven af Frihed ogsaa i Troes- og Samvittighedsager og af Frihed i Folkekirken. Jeg kommer imidlertid til her at gjøre en Betragtning gjældende, som vil være noget forskjellig fra de ærede Medlemmers, der have talt før mig. Det glæder mig nemlig, at denne Indstilling er kommen frem fra Udvalget, og navnlig saaledes, som den er foreslaaet af Udvalgets Fleertal under Nr. 3; thi dette gjør mig det muligt at stemme for Loven i den Affattelse, som foreligger. Det vilde have været mig overmaade tungt, om jeg ikke skulde have kunnet stemme for Loven; men jeg maa sige, at jeg uden Hensyn til den ærede Ministers Erklæring i denne Sag ikke